

משנה אותיות נשמה

י שבת א, א

יציאות השבת שמים שהן ארבע בפנים, ושמים שהן ארבע בחוץ. כיצד. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים, פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית, או שנטל מתוכה והוציא, העני חייב ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני, או שנטל מתוכה והכניס, בעל הבית חייב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית מתוכה, או שנתן לתוכה והוציא, שניהם פטורין. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה, או שנתן לתוכה והכניס, שניהם פטורין:

ו מועד קטן ג, א

ואלו מגלחין במועד, הבא ממדינת הים, ומבית השביה, והיוצא מבית האסורין, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והתר, והנזיר, והמצרע העולה מטמאתו לטהרתו:

ס סוכה א, א

סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה, פסולה. רבי יהודה מכשיר. ושאונה גבוהה עשרה טפחים, ושאין לה שלש דפנות, ושחמתה מרבה מצלתה, פסולה. סכה ישנה, בית שמאי פוסלין, ובית הלל מכשירין. ואיזו היא סכה ישנה, כל שעשאה קדם לחג שלשים יום. אבל אם עשאה לשם חג, אפלו מתחלת השנה, פשרה:

פ מדות ד, א

פתחו של היכל, גבהו עשרים אמה ורחבו עשר אמות. וארבע דלתות היו לו, שמים בפנים ושמים בחוץ, שנאמר (יחזקאל מא), ושמים דלתות להיכל ולקדש. החיצונות נפתחות לתוך הפתח לכסות עביו של כתר, והפנימיות נפתחות לתוך הבית לכסות אחר הדלתות, שכל הבית טוח בזהב, חוץ מאחר הדלתות. רבי יהודה אומר, בתוך הפתח היו עומדות, וכמין אצטרמיטה היו ונקפלות לאחוריהן, אלו שתי אמות ומחצה, ואלו שתי אמות ומחצה, חצי אמה מזוזה מכאן, וחצי אמה מזוזה מכאן, שנאמר: ושמים דלתות לדלתות שמים מוסבות דלתות שמים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת:

י יומא ח, א

יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנגילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והכלה ירחצו את פניהם. והחיה תנעול את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

צלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן, רבי אליעזר אומר, יזה שתי הזיות. וחכמים פוסלין. ירד לתוכה טל, רבי אליעזר אומר, יניחנה בחמה והטל עולה. וחכמים פוסלין. נפל לתוכה משקין ומי פרות, יערה וצריך לנגב. דיו, קומוס, וקנקנתום, וכל דבר שהוא רושם, יערה ואינו צריך לנגב:

צ פרה ט, א

צלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן, רבי אליעזר אומר, יזה שתי הזיות. וחכמים פוסלין. ירד לתוכה טל, רבי אליעזר אומר, יניחנה בחמה והטל עולה. וחכמים פוסלין. נפל לתוכה משקין ומי פרות, יערה וצריך לנגב. דיו, קומוס, וקנקנתום, וכל דבר שהוא רושם, יערה ואינו צריך לנגב:

ח שבת כב, א

חבית שנשברה, מצילין הימנה מזון שלש סעודות, ואומר לאחרים, בואו והצילו לכם, ובלבד שלא יספג. אין סוחטין את הפרות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן, אסורין. רבי יהודה אומר, אם לאכלין, היוצא מהן מתר, ואם למשקין, היוצא מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורים. ורבי אליעזר מתיר:

ק נדרים ח, א

קונם יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד שתחשף. שבת זו, אסור בכל השבת, ושבת שעברה. חדש זה, אסור בכל החדש, וראש חדש להבא. שנה זו, אסור בכל השנה, וראש השנה לעתיד לבוא. שבוע זה, אסור בכל השבוע, ושביעית שעברה. ואם אמר יום אחד, שבת אחת, חדש אחד, שנה אחת, שבוע אחד, אסור מיום ליום: